

[Aksel Larsen.]

Wright, Thomsen & Kier et brev til den efter krigen for værnemageri dømte trælastgrosserer hr. Reimar Nielsen, Silkeborg. Det havde en slags overskrift:

„Vedr. Værkstedhaller 80×35 m“. Derefter stod der følgende:

„Fra byggepladsen i Karup har vi fået beskud om, at De er langt tilbage med levering af det skarpkantede tømmer.

I breve og pr. telefon har vi gentagne gange meddelt Dem, hvor vigtigt det er, at træet bliver leveret omgående; Deres priser i tilbudet af 5. ds. er desuden så høje, så der deri må være indberegnet enhver mulig anstrengelse fra Deres side for at få leverancen rettidigt frem.

Det brev, vi sendte Dem, dateret 8. ds., angiver klart, hvornår leveringen af det skarpkantede tømmer skal finde sted og i hvilken rækkefølge:

Alt skarpkantet tømmer skulde leveres i ugen fra 11. til 17. ds. Portdragere skal leveres først og derefter komplette sæt af tværdragere.

Vi forventer, at De omgående leverer tømmeret.“

Man betaler altså kolossal overpris, som af prisdirektoratet oplyst 60—70 pct., til hr. Reimar Nielsen, Silkeborg, og så skriver man til ham: Må vi så få det tømmer leveret omgående, så vi kan gøre vort arbejde for tyskerne i rekordtid. Jeg synes, at dette sammen med det allerede oplyste siger noget om, ud fra hvilken indstilling firmaet udførte sine arbejder, og så henviser jeg igen til det, jeg sagde i min motivering for forespørgslen, og som justitsministeren også havde evne eller elegance til at glemme, nemlig at det er sandsynliggjort, at firmaet har givet et absolut uomstødeligt bevis for sine kolossale priser for at få overdraget værnemagerarbejdet på bornholm. Dette ved justitsministeren. Lad mig yderligere sige, at det er oplyst, at firmaet betalte overpris for tømmer, at det lod disse store tømmerpriser indgå i sine kalkulationer og beregnede sig sædvanlig provision og fortjeneste af det og lod nationalbanken betale, mens det, hvis firmaet havde betalt normale priser for tømmer, ville have givet en mindre fortjeneste for firmaet.

Det er gennem disse stikprøver, der er taget, og som justitsministeren og rigsadvokaten er bekendt med, og som jeg går ud fra at den tidligere justitsminister også var bekendt med, bevist, at der findes tilfælde, hvor firmaet har lagt de modtagne regninger til grund for sin avanceberegning og ladet sig beløbene udbetale af nationalbanken,

til trods for at man senere har ladet sig udbetale provisionsrabat eller returkommission, man kan for mig kalde det, hvad man vil, på 10 pct. af de pågældende tømmerfirmaer. Disse forhold, som kun er fremkommet ved, at man har taget nogle stikprøver, er så grove, at det må sige til ethvert fornufts-tænkende menneske, at det er nødvendigt at undersøge alle Wright, Thomsen & Kiers forhold for at konstatere, hvor omfattende lovovertrædelserne er, og derefter tage stilling til, hvorvidt man skal rejse sag.

Justitsministeren siger imidlertid, at selv om der nu skulle være blevet tvivl med hensyn til den afgørelse, der blev truffet i sin tid, så må man huske på, at retsplejeloven angiver ganske klare betingelser for, hvorvidt en sag kan genoptages; der skal nemlig være nye momenter. Ja, det skal der være overfor sigtede eller tiltalte eller dømte eller frikendte, men her drejer det sig om en sag, der var til efterforskning, og det turde være noget helt andet. Det, det drejer sig om, er, at man i utide, skønt den foreløbige efterforskning afslørede meget graverende ting, har standset enhver videre efterforskning og sagt: vi henlægger sagen. Efter at alle disse forhold er konstateret, og efter at den højtærede justitsminister er blevet bekendt dermed — og han ved, jeg har ret —, bør man genoptage efterforskningen og gøre det snarest muligt. Det er justitsministeren imidlertid ikke meget tilbøjelig til. Han siger, at det ville være kedeligt at belemre statskassen med yderligere udgifter. Jeg tror nok, at hvis man vil anvende det synspunkt, at retfærdigheden ikke skal ske fyldest i sådant tilfælde af hensyn til, at det vil koste statskassen lidt penge at foretage nogle foreløbige undersøgelser, er vi ret langt ude. Jeg vil gerne spørge, om justitsministeren vil gøre det til grundlov for hele sin administration af det danske rets- og justitsvæsen, at staten ikke må risikere at give penge ud på det. Jeg vil gerne spørge justitsministeren, hvordan han mener det vil gå med retssikkerheden i landet, hvis sådanne grundsynspunkter blev anlagt. Hvis justitsministeren ikke vil anlægge sådanne grundsynspunkter i almindelighed, hvorfor vil han så anlægge dem overfor Wright, Thomsen & Kier, til trods for at det foreløbigt tilvejebragte materiale i allerhøjeste grad sandsynliggør formodningen om, at firmaet har lavet strafbart værnemageri i den groveste stil.

For imidlertid ikke at risikere nye udgifter har ministeren sendt sagen til revisionsudvalget for tyske betalinger, som skal kigge på den og derefter eventuelt foranledige den sendt til prisdirektoratet til fuldstændig prø-